

EDUSKUNNAN VASTAUS 51/2006 vp

Hallituksen esitys lannoitevalmistelainsi

Asia

Hallitus on vuoden 2005 valtiopäivillä antanut eduskunnalle esityksensä lannoitevalmistelainsi (HE 71/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (MmVM 3/2006 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavat lausumat:

1. Eduskunta edellyttää, että maisemoinnista ja viherrakentamisesta aiheutuvat ym-

päristövaikutukset selvitetään siten, että erityistä huomiota kiinnitetään puhdistamolietepohjaisten maanparannusainesten ja kasvualustojen aiheuttamien huuhtoutumien osuuteen vesistöihimme kohdistuvasta kokonaisravinnekuormituksesta.

2. Eduskunta edellyttää, että lain vaikutuksia erityisesti lannoitevalmisteiden valmistukseen, tarjontaan ja käyttöön seurataan ja että seurannan tuloksista toimitetaan maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvitys vuoden 2007 loppuun mennessä.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Lannoitevalmistelaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on kasvintuotannon sekä elintarvikkeiden ja ympäristön laadun turvaamiseksi edistää hyvälaatuisten, turvallisten ja kasvintuotantoon sopivien lannoitevalmisteiden tarjontaa, sellaisiksi soveltuvien sivutuottei-

den hyötykäyttöä sekä riittävien tietojen antamista lannoitevalmisteista niiden ostajille ja käyttäjille.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan lannoitevalmisteiden ja soveltuvien osin niiden raaka-aineiden valmistukseen markkinoille saattamista varten, markkinoille saattamiseen, käyttöön, kuljettamiseen,

maahantuontiin sekä maastavientiin. Tämä laki koskee soveltuvien osin myös lannoitevalmisteiden valmistusta omaan käyttöön.

Tätä lakia sovelletaan myös lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003 (*lannoiteasetus*) valvontaan ja muuhun sen edellyttämään täytäntöönpanoon.

Tätä lakia sovelletaan myös muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (*sivutuoteasetus*) valvontaan ja muuhun sen edellyttämään täytäntöönpanoon siltä osin kuin se koskee lannoitevalmisteita.

Tätä lakia ei sovelleta:

1) tutkimuslaitoksissa tehtäviin tieteellisiin tai tuotekehityksellisiin tarkoituksiin tehtäviin kokeisiin;

2) Suomen kautta tullaamatta kuljetettaviin lannoitevalmisteisiin;

3) sellaisiin biokaasu- ja kompostointilaitoksiin tai muihin vastaaviin laitoksiin, jotka käsittelevät orgaanisia materiaaleja ja joiden lopputuotteet eivät sovellu lannoitevalmisteeksi tai sen raaka-aineeksi, vaan ne sijoitetaan ympäristölainsäädännön nojalla hyväksytyille kaatopaikalle tai poltetaan hyväksytyssä polttolaitoksessa; eikä

4) vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa (719/1994) tarkoitettuun kuljetukseen.

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Lannoitevalmisteita, lannoitevalmisteiden raaka-aineita sekä sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettäviä kemikaaleja, niiden valmistusta, varastointia, pakkausta ja maahantuontia koskevista vaatimuksista on voimassa sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, mitä kemikaalilaissa (744/1989) ja laissa vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005) on säädetty.

Lannoitevalmisteiden raaka-aineita ja sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettäviä sivutuot-

teita, niiden käsittelyä, käyttöä ja hävittämistä koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi terveydensuojelulaissa (763/1994), ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa (1072/1993) ja maa-aineslaissa (555/1981) sekä Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvon-
nasta ja tarkastamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93. Kasviperäisiä lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi kasvin-
terveyden suojelemisesta annetussa laissa (702/2003). Eläimistä saatavia lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi eläintautilaissa (55/1980) ja maahantuontia koskevista vaatimuksista säädetään eläinlääkinnällisestä rajatar-
kastuksesta annetussa laissa (1192/1996).

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *lannoitevalmisteella* lannoitteita, kalkitusaineita, maanparannusaineita, kasvualustoja, mikrobivalmisteita sekä lannoitevalmisteena sellaisenaan käytettäviä sivutuotteita;

2) *lannoitteella* aineita ja valmisteita, jotka on tarkoitettu edistämään kasvien kasvua tai parantamaan sadon laatua ja joiden vaikutus perustuu kasvinravinteisiin taikka muihin kasveille, ihmisille tai eläimille hyödyllisiin aineisiin;

3) *EY-lannoitteella* sellaisia lannoitteita, jotka on lueteltu lannoiteasetuksen liitteissä, jotka täyttävät sanotussa asetuksessa edellytetyt vaatimukset sekä merkintä- ja pakkausmääräykset ja jotka on varustettu "EY-LANNOITE"-merkin-
nällä;

4) *kalkitusaineella* epäorgaanisia ja orgaanisia pääosin kalsiumia tai magnesiumia tai moolempia alkuaineita sisältäviä aineita tai valmisteita, jotka esiintyvät yleensä oksideina, hydroksideina, karbonaateina tai silikaatteina ja jotka pääasiassa on tarkoitettu poistamaan maan happamuutta;

5) *maanparannusaineella* aineita, joita lisätään maahan sen fysikaalisten ominaisuuksien ylläpitämiseksi ja parantamiseksi tai lisäämään maan biologista toimintaa;

6) *kasvualustalla* kasvien kasvatukseen tarkoitettuja teknisesti käsiteltyjä kiinteitä tai nestemäisiä aineita, joihin on tai voi olla lisätty muita lannoitevalmisteita;

7) *mikrobivalmisteella* tuotteita, jotka sisältävät yhtä tai useampaa tunnettua mikrobikantaa, jolla on todettu olevan kasvilaji- tai kasviryhmäkohtainen kasvien kasvua tai ravinnonottoa parantava vaikutus;

8) *sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettävällä sivutuotteella* lannoitevalmisteena käytettävää teollisuus-, poltto- tai tuotantolaitosten, biokaasu- tai kompostointilaitosten taikka muiden laitosten sekä jätevedenpuhdistamojen tai muun vastaavan toiminnan yhteydessä syntyviä tuotteita;

9) *haitallisella aineella, tuotteella ja eliöllä* sellaisia lannoitevalmisteissa tai niiden raaka-aineissa esiintyviä aineita, tuotteita tai eliöitä, jotka voivat aiheuttaa terveydellistä tai muuta haittaa tai vaaraa ihmisille, eläimille, kasveille, maaperälle taikka muulle ympäristölle;

10) *teknisellä käsittelyllä* kompostointia, mädätystä, seulontaa, jauhamista, jyrsimistä, kuumentamista, kuivaamista, rakeistamista, pakkaamista tai sekoittamista muiden aineiden kanssa ja muuta vastaavaa valmisteen tuotteistamiseksi tehtyä käsittelyä;

11) *markkinoille saattamisella* lannoitevalmisteiden hallussa pitämistä niiden myyntiä varten, mukaan lukien varastointi ja tarjoaminen, tai muuta kolmansille osapuolille joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa varten, sekä myyntiä ja muita siirtomuotoja;

12) *maahantuonnilla* tuontia muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista lukuun ottamatta lain 40 §:ää, jossa maahantuonnilla tarkoitetaan myös tuontia muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen;

13) *maastaviennillä* vientiä muihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin;

14) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattitoimin-

taansa liittyen valmistaa, teknisesti käsittelee, saattaa markkinoille, kuljettaa, käyttää, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita;

15) *omavalvonnalla* toiminnanharjoittajan omaa valvontajärjestelmää, jonka tarkoituksena on varmistaa, että lannoitevalmiste ja sen käsittely täyttää niille asetetut vaatimukset.

Mitä tässä laissa säädetään Euroopan yhteisöstä tai Euroopan unionin jäsenvaltioista koskee myös Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen edellyttämässä laajuudessa Euroopan talousaluetta ja sen jäsenvaltioita.

2 luku

Lannoitevalmisteita koskevat säännökset

5 §

Yleiset vaatimukset

Lannoitevalmisteiden on oltava tasalaatuisia, turvallisia ja käyttötarkoitukseensa sopivia ja niiden tulee täyttää lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa sekä sen nojalla annetuissa säädöksissä asetetut vaatimukset. Lannoitevalmiste ei saa sisältää sellaisia määriä haitallisia aineita, tuotteita tai eliöitä, että sen käyttöohjeiden mukaisesta käytöstä voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Lannoitevalmisteiden raaka-aineiden tulee olla turvallisia ja sellaisia, että niistä valmistetut lannoitevalmisteet täyttävät niille asetetut laatuvaatimukset.

Toiminnanharjoittajalla on oltava asianmukaiset tilat, laitteet ja kalusto lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden valmistukseen, säilytykseen ja kuljetukseen. Toiminnanharjoittajan on noudatettava riittävää huolellisuutta ja varovaisuutta lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden käsittelyssä, käytössä, kuljetuksessa ja varastoinnissa terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

Yli 28 painoprosenttia ammoniumnitraattityyppä sisältävien lannoitevalmisteiden tulee

täyttää lannoiteasetuksen IV luvussa asetetut vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden laatu-, käsittely-, käyttö-, kuljetus- ja varastointivaatimuksista sekä räjähdys- ja palovaarallisia lannoitevalmisteita koskevista erityisvaatimuksista.

6 §

Lannoitevalmisteen tyyppinimi

Vain sellaisia lannoitevalmisteita, joiden tyyppinimi kuuluu joko kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon tai EY-lannoitteiden osalta lannoiteasetuksen liitteenä julkaistavaan Euroopan yhteisön (EY) lannoite-tyyppien luetteloon, saa tuoda maahan, saattaa markkinoille tai valmistaa markkinoille saattamista varten.

Kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon voidaan lisätä uusi tyyppinimi:

1) jos siihen kuuluvat lannoitevalmisteet sisältävät ravinteita siinä määrin, että niistä on hyötyä kasveille, tai jos siihen kuuluvien lannoitevalmisteiden muut ominaisuudet parantavat merkittävästi kasvien kasvua tai kasvuolosuhteita;

2) jos siihen kuuluvat lannoitevalmisteet voidaan analysoida ja niistä voidaan ottaa näytteet EY:n lainsäädännön mukaisella menetelmällä tai, jos EY:n lainsäädäntöä ei ole, kansainvälisesti hyväksytyllä standardimenetelmällä taikka jos sellaista ei ole, yhtä pätevällä lannoitevalmisteiden analysointiin ja näytteenottoon valitulla menetelmällä;

3) jos tyyppinimi on asiallinen eikä se ole hyvän tavan vastainen tai harhaanjohtava.

7 §

Lannoitevalmisteen tyyppinimen hakeminen

Lannoitevalmisteen uuden tyyppinimen sisällyttämistä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon tai EY:n lannoitetyyppien luetteloon haetaan Elintarviketurvallisuusviras-

tolta. Hakemukseen, joka koskee uuden tyyppinimen lisäämistä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon, on liitettävä seuraavat tiedot:

1) ehdotus uudeksi tyyppinimeksi ja sen perustelut;

2) kuvaus valmistusprosessista;

3) selvitys pääasiallisesti käytettävistä raaka-aineista ja niiden alkuperästä;

4) selvitys keskeisestä kemiallisesta ja biologisesta koostumuksesta sekä fysikaalisista ominaisuuksista;

5) näytteenotto- ja analyysimenetelmät keskeisten ominaisuuksien mittaamiseksi;

6) suositeltava käyttömäärä, käyttöohjeet ja käyttöä rajoittavat tekijät sekä varastointiominaisuudet, ottaen huomioon terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhaittojen ehkäiseminen; ja

7) hakijan yhteystiedot.

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää tyyppinimen hyväksymisestä kansalliseen lannoitevalmisteiden tyyppinimiluetteloon. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annettavassa kansallisessa lannoitevalmisteiden tyyppinimiluettelossa on tyyppinimikohtaiset tiedot vaadittavista valmistusmenetelmistä, keskeisistä raaka-aineista, ravinteista ja niiden ilmoitustavasta, ravinteiden muodosta ja liukoisuudesta sekä kasvien kasvua ja rakennetta parantavista tai kasvuolosuhteita edistävistä ominaisuuksista.

Elintarviketurvallisuusvirasto laatii lausunnon tyyppinimen lisäämisestä EY:n lannoite-tyyppien luetteloon ja toimittaa sen maa- ja metsätalousministeriölle Euroopan yhteisön komissiolle toimittamista varten.

Hakemusmenettelystä voidaan säätää tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

8 §

Merkintä- ja pakkausvaatimukset

Lannoitevalmisteessa, joka saatetaan markkinoille, on oltava tuoteseloste. Tuoteselosteessa on annettava kirjallisesti tiedot lannoitevalmisteiden tyyppi- ja kaupanimestä, ominaisuuksista, käytöstä, koostumuksesta, valmistajasta ja maa-

hantuojasta. Tuoteselosteessa voidaan antaa myös muita tietoja, jos ne ovat yksiselitteisiä, mitattavissa ja perusteltavissa eivätkä ne voi johtaa lannoitevalmisteen lopullista käyttäjää harhaan. Tuoteseloste on painettava tai kiinnitettävä lannoitevalmistepakkaukseen. Irtotavarassa tuoteseloste voidaan kuitenkin liittää lannoitevalmisteen mukana seuraaviin asiakirjoihin ja sen tulee olla helposti saatavilla valvontaa varten. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tuoteselosteessa annettavien tietojen tarkemmasta sisällöstä ja ominaisuuksien sallituista poikkeamista.

Markkinoille saatettavien, maahan tuotavien ja maasta vietävien lannoitevalmisteiden on oltava turvallisesti ja tuotteen ominaisuudet huomioon ottaen asianmukaisesti pakattuja. Pakkaamaton irtotavarana toimitettava lannoitevalmiste on kuljetettava ja säilytettävä kuljetuksen aikana asianmukaisesti, turvallisesti ja käyttötarkoitukseen sopivasti. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset lannoitevalmisteiden pakkaamisesta, pakkauksen sulkemisesta sekä pakkaamattomien lannoitevalmisteiden toimittamisesta lopulliselle käyttäjälle.

Lannoitevalmisteiden merkintä- ja pakkausvaatimuksista on lisäksi noudatettava lannoiteasetuksen ja sivutuoteasetuksen vaatimuksia. Markkinoille saatettavien EY-lannoitteiden fosfori-, kalium-, kalsium-, natrium-, magnesium- ja rikki-pitoisuus on ilmoitettava tuoteselosteessa alkuaineina, mutta ne voidaan lisäksi ilmoittaa oksideina lannoiteasetuksen 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

9 §

Tilapäiset rajoitukset

Jos on perusteltua syytä olettaa, että lannoitevalmiste tai sen raaka-aine voi aiheuttaa merkittävää vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle, maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tilapäisesti kieltää niiden valmistus, markkinoille saattaminen, käyttö ja maahan tuonti tai rajoittaa niitä sekä määrätä kielle-

tyt lannoitevalmisteet poistettaviksi markkinoilta ja maatilojen varastoista.

3 luku

Toiminnan harjoittaminen

10 §

Toiminnan harjoittaminen

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa siten, että toiminnalle 5 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset täyttyvät ja että toiminnasta ei aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle.

11 §

Ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on tehtävä Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen ilmoitus toiminnastaan, toiminnassa tapahtuvista olennaisista muutoksista ja toiminnan lopettamisesta. Ilmoitus on tehtävä ennen ilmoitettavan toiminnan aloittamista ja siihen on liitettävä kuvaus toiminnan järjestämisestä. Ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske toiminnanharjoittajia, jotka harjoittavat yksinomaan tukku- tai vähittäiskauppatoimintaa taikka yksinomaan varastoiivat, kuljettavat tai käyttävät lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, ellei lannoiteasetuksen tai sivutuoteasetuksen säännöksissä edellytetä ilmoittamista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset ilmoituksen sisällöstä ja tekemisestä.

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa tai käsittelee teknisesti lannoitevalmisteita, on varattava valvontaviranomaiselle tilaisuus tarkastuksen suorittamiseen ennen toiminnan aloittamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kerran vuodessa Elintarviketurvallisuusvirastolle sen antamien ohjeiden mukaisesti tiedot lannoitevalmisteiden valmistusmääristä ja tyyppi- ja kauppanimistä,

lannoitevalmisteiden valmistukseen käytetyistä raaka-aineista ja niiden alkuperästä sekä markkinoille saatetuista, maahantuotavista ja maastavietävistä lannoitevalmisteista ja niiden määristä sekä tarvittaessa niiden käyttökohteista.

12 §

Velvollisuus tiedoston pitämiseen

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa tai teknisesti käsittelee markkinoille saattamista varten, saattaa markkinoille, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, on pidettävä toiminnastaan ajan tasalla olevaa tiedostoa, josta on voitava vaikeuksista selvittää valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Tiedostoon on merkittävä lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden ostot ja alkuperä, kun- ka paljon lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita on teknisesti käsitelty ja valmistettu, lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden myynnit ja muut luovutukset sekä varastointipaikat. Tiedostoon on lisäksi merkittävä maahan tuotujen ja maasta vietyjen lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden määrät. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tiedoston sisällöstä ja järjestämisestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun toiminnanharjoittajan on lannoitevalmisteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi säilytettävä valvontaa varten tarpeelliset tiedot lannoitevalmisteiden alkuperästä ja luovuttamisesta. Näiden tietojen on oltava toimivaltaisen viranomaisen tarkistettavissa niin kauan kuin lannoitevalmistetta toimitetaan markkinoille ja tämän jälkeen viiden vuoden ajan siitä, kun toiminnanharjoittaja on lopettanut lannoitevalmisteen toimittamisen.

Tiedostonpitovelvollisuus ei koske toiminnanharjoittajia, jotka harjoittavat yksinomaan tukku- tai vähittäiskauppatoimintaa taikka yksinomaan varastoivat, kuljettavat tai käyttävät lannoitevalmisteita, ellei lannoiteasetuksen tai sivutuoteasetuksen säännöksissä edellytetä tiedostonpitoa.

13 §

Omavalvontavelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on tunnettava lannoitevalmisteiden laadun kannalta kriittiset valmistus- ja käsittelyvaiheet, jotta toiminnasta ei aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Toiminnanharjoittajan on valvottava säännöllisesti valmistuksen ja käsittelyn kriittisiä vaiheita (*omavalvonta*).

Omavalvontavelvollisuus ei koske toiminnanharjoittajaa, joka yksinomaan kuljettaa tai käyttää lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita, jollei lannoiteasetus tai sivutuoteasetus sitä edellytä. Omavalvonnasta on laadittava kirjallinen suunnitelma, joka on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että valmistukseen ja käsittelyyn osallistuvat työntekijät ovat tietoisia omavalvonnasta.

Elintarviketurvallisuusvirasto on velvollinen antamaan neuvoja omavalvontasuunnitelman laatimisessa ja toteuttamisessa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, miten omavalvonta on järjestettävä ja päivitettävä.

14 §

Hyväksytyt laitokset

Orgaanisia lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita valmistavan, teknisesti käsittelevän tai varastoivan toiminnanharjoittajan on oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä ennen kuin se aloittaa toimintansa (*hyväksytty laitos*). Hyväksymistä koskevaan hakemukseen, joka koskee muuta kuin sivutuoteasetuksen nojalla hyväksyttävää laitosta, on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) selvitys laitoksesta ja sen toiminnasta;
- 2) selvitys käytettävistä raaka-aineista ja lopputuotteista sekä niiden käyttökohteista;
- 3) laitoksen kirjallinen omavalvontasuunnitelma;

4) ajankohta, jolloin laitos tai sen muutos on tarkoitettu ottaa käyttöön;

5) ympäristölupa tai sitä koskeva hakemus; ja

6) hakijan yhteystiedot.

Hyväksytyn laitoksen on haettava uutta hyväksymistä, jos se muuttaa toimintaansa huomattavasti.

Laitos on hyväksyttävä, jos se toiminnaltaan, rakenteiltaan ja varustukseltaan täyttää sivutuoteasetuksessa sekä tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä asetetut vaatimukset. Hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Hyväksytylle laitokselle voidaan asettaa sen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja, jos toiminnasta voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Hyväksytylle laitokselle on annettava rekisterinumero.

Eläimistä saatavien lannoitevalmisteiden valmistusta ja käsittelyä harjoittavien laitosten hyväksymisestä säädetään sivutuoteasetuksessa.

Laitoksen hyväksymistä koskevassa hakemuksessa annettavien tietojen tarkemmasta sisällöstä ja hakemusmenettelystä voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

15 §

Hyväksytyn laitoksen omavalvontaraportti

Hyväksytyn laitoksen on laadittava vuosittain omavalvontaraportti, josta käy ilmi kriittisten valmistus- ja käsittelyvaiheiden valvonnan tulokset sekä omavalvonnassa havaitut ongelmat ja puutteet sekä se, kuinka ne on ratkaistu. Omavalvontaraportti on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle viimeistään valvontavuotta seuraavan kalenterivuoden maaliskuun loppuun mennessä. Hyväksytyn laitoksen on lisäksi ilmoitettava välittömästi Elintarviketurvallisuusvirastolle kaikista toiminnan poikkeavuuksista, jotka merkittävästi vaikuttavat lopputuotteen laatuun.

Laitoksen vuosittaisessa omavalvontaraportissa ilmoitettavien tietojen tarkemmasta sisällöstä voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

4 luku

Viranomaiset

16 §

Yleinen ohjaus ja valvonta

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

17 §

Valvontaviranomaiset

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain täytäntöönpanosta sekä lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen ja tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Elintarviketurvallisuusvirasto käyttää valvonnassa apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maa-seutosastoja. Lannoitevalmisteiden maahan- tuontia ja maastavientiä valvoo Elintarviketurvallisuusviraston ohella tullilaitos.

Tullilaitoksen suorittamasta valvonnasta säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

18 §

Valtuutetut tarkastajat

Sen lisäksi, mitä 17 §:ssä säädetään, Elintarviketurvallisuusvirasto voi käyttää tarkastus- ja valvontatehtävissä apunaan tehtävään kirjallisesti valtuuttamiaan tarkastajia, jotka toimivat Elintarviketurvallisuusviraston valvonnassa. Valtuutettuun tarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä. Valtuutetulla tarkastajalla tulee olla valtuutuksen kohteena olevan tehtävän hoitamiseksi riittävä lannoitevalmisteita koskeva tai muu lain noudattamisen valvonnan kannalta tarvittava ammattitaito.

Jos valtuutettu tarkastaja on hallintolain (434/2003) mukaan esteellinen suorittamaan tehtäväänsä, toimivaltainen viranomainen voi määrätä jonkun muun tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään. Tilapäisesti määrättyyn henkilöön sovelletaan, mitä valtuutetusta tarkastajasta säädetään.

Valtuutetun tarkastajan on tehtäviään suorittaessaan kiinnitettävä huomiota siihen, että toiminnanharjoittaja voi esittää hänelle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toiminnanharjoittaja ei osaa kieltä, tarkastajan on huolehdittava hallintolain 26 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisesta tai kääntämisestä.

Valtuutetun tarkastajan tulee toiminnanharjoittajan niin vaatiessa esittää kirjallinen selvitys valtuutuksestaan.

19 §

Hyväksytyt laboratoriot

Elintarviketurvallisuusviraston laboratorio toimii lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuna lannoitevalmistevalvontaan ja sivutuoteasetuksessa tarkoitettuna oma-valvontaan liittyvien analyysien virallisena laboratoriona. Lannoitevalmistevalvontaan ja sivutuoteasetuksessa edellytettynä laitosten oma-valvontaan liittyvät analyysit voidaan tehdä myös muussa laboratoriossa, jonka Elintarviketurvallisuusvirasto on hyväksynyt. Muu laboratorio on hyväksyttävä, jos se on pätevä tekemään edellä mainitut analyysit EY:n lainsäädännön mukaan, tai, jos EY:n lainsäädäntöä ei ole, kansainvälisesti hyväksytyillä standardimenetelmillä taikka näidenkin puuttuessa yhtä pätevillä validoiduilla menetelmillä, jotka on tarkoitettu lannoitevalmisteen analysointiin ja näytteenottoon. Hakemukseen liitettävistä edellytysten täyttymistä osoittavista asiakirjoista säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Hyväksytylle laboratoriolle voidaan asettaa sen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja

muita ehtoja, jos analysoinnin kohteena olevista lannoitevalmisteista voi aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle. Hyväksytyn laboratorion on viipymättä ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle toimintansa sellaisista muutoksista, joilla on vaikutusta laboratorion hyväksymisen edellytyksiin.

Elintarviketurvallisuusviraston on pidettävä hyväksytyistä laboratorioista julkiseen käyttöön tarkoitettua luetteloa. Luetteloon merkitään laboratorion yhteystiedot ja pätevyysalue.

Lannoitevalmisteiden räjähtämättömyyskokeita suorittavan testauslaitoksen tulee olla Mitätetekniikan keskuksen (MIKES) tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan jäsenvaltion akkreditointielimen asianomaiselle pätevyysalueelle akkreditoima taikka sen pätevyyden tulee olla muulla luotettavalla tavalla varmistettu.

5 luku

Valvonta

20 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Lannoitevalmisteita ja niiden raaka-aineita on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti. Valvontaa on tehostettava, jos on epäiltävissä, että lannoitevalmiste tai sen raaka-aine taikka toiminnanharjoittajan toiminta ei täytä lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa taikka tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia. Valvontatoimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia ja ne on sopivalla tavalla kohdistettava lannoitevalmisteen ja sen raaka-aineiden valmistuksen, markkinoille saattamisen, markkinoinnin, kuljetuksen, varastoinnin, käytön ja käsittelyn eri vaiheisiin.

Valvontaviranomaisen on tarvittaessa annettava toiminnanharjoittajille tarpeellisia ohjeita ja kehotuksia lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen tai tämän lain nojalla asetettujen vaatimusten noudattamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan järjestämisestä.

21 §

Ennakoilmoitusten tekeminen

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai unionin ulkopuolelta maahantuotavasta lannoitevalmisteesta tai sen raaka-aineesta on ilmoitettava ennakkoon valvontaviranomaiselle. Ennakoilmoitusvelvollisuus ei koske EY-lannoitteita. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin siitä, mitä tietoja lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita sisältävästä erästä on ilmoitettava sekä siitä, milloin ja miten toiminnanharjoittajan on ennakoilmoitus tehtävä.

Suomeen tuotava lannoitevalmistetta tai sen raaka-ainetta sisältävä erä voidaan valvontaviranomaisen määräyksestä säilyttää tullin valvonnassa valvontaviranomaisten hyväksymässä paikassa siihen saakka, kunnes valvontaviranomainen on saanut riittävän selvityksen siitä, että lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa ja tässä laissa säädetty ja sen nojalla annetut vaatimukset täyttyvät.

22 §

Hyväksytyt tullitoimi- ja rajanylityspaikat

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarkemmin säätää niistä tullitoimipaikoista ja rajanylityspaikoista, joiden kautta lannoitevalmisteiden ja niiden raaka-aineiden maahantuonti on sallittu.

23 §

Valvontasuunnitelma

Elintarviketurvallisuusviraston on laadittava vuosittain valvontasuunnitelma valvonnan järjestämisestä.

Valvontasuunnitelmassa on määritettävä vähintään suoritettavat tarkastukset, valvontakohdetyypit ja tarkastustiheys. Lisäksi suunnitelmassa on esitettävä valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet ja suunnitelman toteutuksen arvioinnin perusteet.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin valvontasuunnitelmasta ja sen sisällöstä.

24 §

Tarkastusoikeus

Valvontaviranomaisella ja valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus päästä paikkoihin, joissa lannoitevalmisteita tai niiden raaka-aineita sekä niitä koskevia asiakirjoja käsitellään, käytetään tai säilytetään, tarkastaa kuljetusvälineitä, toiminnanharjoittajan kirjanpitoa ja 12 §:ssä tarkoitettua tiedostoa sekä ottaa maksutta tarpeellisia näytteitä maaperästä, lannoitevalmisteiden raaka-aineista ja lannoitevalmisteista. Kotirauhan piirissä tarkastuksen saa tehdä vain viranomainen ja tarkastus saadaan toimittaa vain, jos on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllistyneen tässä laissa rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn ja tarkastus on välttämätön rikoksen selvittämiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tarkastus- ja valvontamenettelystä sekä näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta.

25 §

Tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisella sekä valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus saada toiminnanharjoittajalta lannoiteasetuksessa, sivutuoteasetuksessa taikka tässä laissa tarkoitettua tarkastusta tai valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

26 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 24 ja 25 §:ssä säädetään Suomen viranomaisten tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee myös EY:n tarkastajia. Elintarviketurvallisuusviraston on näissä tarkastuksissa toimittava yhteistyössä EY:n tarkastajien kanssa.

27 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa tarkoitettua tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammatillisaisuudesta taikka taloudellisesta asemasta luovuttaa:

1) syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle pakkokeinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettun rikoksen selvittämiseksi;

2) tämän lain 17 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille ja 18 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tarkastajille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten; sekä

3) EY:n lainsäädännössä tai muussa Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tarkoitetuille ulkomaisille toimielimille ja tarkastajille EY:n lainsäädännön tai sopimuksen niin edellyttäessä.

28 §

Virka-apu

Valvontaviranomaisella on oikeus saada virka-apua rajavartiolaitokselta sekä poliisi- ja pelastusviranomaisilta lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen taikka tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

29 §

Valvontarekisteri

Elintarviketurvallisuusvirasto pitää valvontaa varten valtakunnallista rekisteriä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista toiminnanharjoittajista. Rekisteriin merkitään:

1) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite sekä muut tarvittavat yhteystiedot;

2) toimipaikkojen osoitteet ja yhteystiedot;

3) toiminnanharjoittajan toimiala;

4) jos kyseessä on 14 §:ssä tarkoitettu hyväksytty laitos, sen rekisterinumero; sekä

5) tieto toiminnanharjoittajalle 32—37 §:n nojalla määrätystä kiellosta, rangaistuksesta ja muusta pakkokeinosta tai seuraamuksesta.

Tiedot poistetaan rekisteristä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun toiminnanharjoittaja on lopettanut toimintansa.

Henkilötietojen keräämiseen, käsittelyyn ja tallettamiseen sekä rekisteriin tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (532/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

30 §

Tiedonantovelvollisuus

Jos valvontaviranomainen tietää tai tällä on syytä epäillä, että lannoitevalmiste, sen raaka-aine tai niiden käyttö voi aiheuttaa vaaraa ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle taikka ympäristölle, valvontaviranomaisen on salassapitosäästösten estämättä ilmoitettava tästä välittömästi toimivaltaisille ympäristö-, elintarvike-, eläinlääkintä-, terveydensuojelu-, pelastus- tai poliisiviranomaisille vaaran luonteen mukaan.

31 §

Valvonnan tulosten julkaiseminen

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee valvonnan tulokset. Edellä 27 §:ssä tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja ei kuitenkaan saa julkais- ta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan tulosten julkaisemisesta.

6 luku

Hallinnolliset pakkokeinot ja seuraamukset

32 §

Määräys

Jos toiminnanharjoittaja ei noudata lannoiteasetusta, sivutuoteasetusta taikka tätä lakia tai

sen nojalla annettuja säännöksiä, eivätkä puutteet täytä 33 §:ssä tarkoitetun kiellon antamisen edellytyksiä, valvontaviranomainen voi määrätä toiminnanharjoittajan asian laatuun nähden riittävissä määrääjässä täyttämään velvollisuutensa.

33 §

Kielto

Elintarviketurvallisuusvirasto voi kieltää lannoitevalmisteen tai sen raaka-aineen:

1) valmistuksen, jollei valmistuksessa käytetty valmistus- tai säilytystila, valmistusmenetelmä tai -laite, valmistajan oma valvontamenetelmä taikka tuote täytä sille tässä laissa tai sen nojalla taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

2) käsittelyn, jollei käytetty käsittely- tai säilytystila, käsittelymenetelmä tai -laite, toiminnanharjoittajan oma valvontamenetelmä taikka tuote täytä sille tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

3) markkinoille saattamisen tai käytön, jollei lannoitevalmiste, sen pakkaaminen taikka siitä annettavat tiedot, täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia tai lannoitevalmistetta käytetään sen käyttöohjeiden vastaisesti;

4) kuljetuksen tai varastoinnin, jolleivät kuljetuskalusto tai varastointitilat täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa asetettuja vaatimuksia;

5) maahantuonnin tai maastaviennin, jos se tarkastuksessa havaitsee, ettei lannoitevalmiste täytä tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja taikka lannoiteasetuksessa tai sivutuoteasetuksessa säädettyjä laatuvaatimuksia;

6) markkinoille saattamisen, jollei räjähdys- tai palovaaralliselle lannoitevalmisteelle ole tehty räjähtämättömyyskoetta tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säädöksissä taikka lannoiteasetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Kielto on viipymättä peruutettava, jos puutteellisuus on poistettu tai epäkohta on korjattu siten, ettei kielto ole enää tarpeen.

Jos asia ei siedä viivytystä, Elintarviketurvallisuusviraston lisäksi myös muu 17 §:ssä tarkoitettu valvontaviranomainen voi määrätä lannoitevalmiste-erää koskevan kiellon väliaikaisesti. Väliaikainen kielto on saatettava viivytyksettä Elintarviketurvallisuusviraston ratkaistavaksi. Kielto raukeaa, jos Elintarviketurvallisuusvirasto ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua päätöstä viikon kuluessa kiellon antamisesta.

EY-lannoitteita koskevasta kiellosta Elintarviketurvallisuusviraston on välittömästi ilmoitettava maa- ja metsätalousministeriölle.

34 §

Hyväksynnän peruuttaminen

Elintarviketurvallisuusviraston on peruutettava 14 §:ssä tarkoitetun laitoksen tai 19 §:ssä tarkoitetun laboratorion hyväksyntä, jos laitos tai laboratorio lopettaa toiminnan, jonka perusteella se on hyväksytty. Lisäksi Elintarviketurvallisuusvirasto voi peruuttaa hyväksynnän, jos laboratorio tai laitos olennaisella tavalla rikkoo tässä laissa tai sen nojalla asetettavia vaatimuksia taikka jos toiminta ei enää täytä hyväksynnän myöntämiselle säädettyjä edellytyksiä eikä näitä puutteellisuuksia saada korjatuiksi Elintarviketurvallisuusviraston asettamassa kohtuulliseksi katsottavassa määrääjässä. Hyväksyntä voidaan kuitenkin peruuttaa välittömästi, jos se on toiminnasta ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle aiheutuvan kohtuuttoman vahingon vaaran vuoksi välttämätöntä.

35 §

Hävittämis- ja maastavientimääräys

Jos lannoitevalmisteen tai sen raaka-aineen valmistus, käsittely, markkinoille saattaminen, käyttö, maahantuonti tai maastavienti on 33 §:n nojalla kielletty, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä sen hyväksymällään tavalla käsitel-

täväksi uudelleen, hävitettäväksi tai palautettavaksi lähettäjämäahan toiminnanharjoittajan kustannuksella. Päätökseen voidaan liittää määräyksiä sen täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä.

36 §

Uhkasakko ja teettäminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi tehostaa 32 §:ssä tarkoitettua määräystä, 33 §:n 1 momentissa tarkoitettua kieltoa tai 35 §:ssä tarkoitettua hävittämistä tai maastavientä koskevaa määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Teettämishukkaa ja teettämistä koskevan päätöksen voi tehdä myös työvoima- ja elinkeinokeskus.

Uhkasakkoa, teettämishukkaa ja teettämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakolaissa (1113/1990) säädetään.

37 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) valmistaa, teknisesti käsittelee, saattaa markkinoille, käyttää, tuo maahan tai vie maasta lannoitevalmistetta tai raaka-ainetta, joka ei täytä 5—8 §:ssä tai niiden nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä lannoitevalmistelle, sen raaka-aineelle tai niiden pakkaamiselle taikka merkitsemiselle asetettuja vaatimuksia tai erityisvaatimuksia;

2) rikkoo 9 §:n nojalla annettua tilapäistä rajoitusta;

3) laiminlyö 11 §:ssä tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden tai 12 §:ssä tarkoitettua tiedoston pitämisen;

4) laiminlyö 14 §:ssä tarkoitettua laitoksen hyväksynnän hakemisen;

5) rikkoo 32 §:n nojalla annettua määräystä tai 33 §:n nojalla annettua kieltoa; taikka

6) rikkoo 35 §:n nojalla annettua hävittämistä maastavientimääräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *lannoitevalmistelakirikkomuksesta* sakkoon.

Elintarviketurvallisuusvirasto tekee 4 luvussa tarkoitettujen valvontaviranomaisten puolesta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua rikkomuksen saattamiseksi syyteharkintaan. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä. Tällöin Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa rikkomukseen syyllistyneelle toiminnanharjoittajalle kirjallisen huomautuksen, jossa häntä kehoitetaan korjaamaan havaitut virheellisuudet.

7 luku

Erinäiset säännökset

38 §

Perittävät maksut

Lannoiteasetuksen, sivutuoteasetuksen taikka tämän lain mukaisista viranomaisen suoritteista peritään valtiolle maksuja valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan.

39 §

Palkkiot ja kustannusten korvaukset

Elintarviketurvallisuusvirasto suorittaa valtuuttamilleen tarkastajille tämän lain mukaisista tarkastuksista ja näytteenotoista palkkiota ja kustannusten korvausta.

40 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Lannoitevalmisteiden valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan on korvattava vahinko, joka lannoitevalmisteista ammattikäytössä aiheutuu ostajalle siitä, että lannoitevalmiste ei täytä sivutuoteasetuksessa, lannoiteasetuksessa ja tässä laissa sekä sen nojalla annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia taikka että lannoitevalmiste poikkeaa ostajalle tuoteselosteesta.

sa annetuista tiedoista enemmän kuin mainittujen säädösten mukaan on sallittua. Korvaus on suoritettava, vaikka vahinkoa ei ole aiheutettu tahallisesti tai huolimattomuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos se, jolta vaaditaan korvausta, saattaa todennäköiseksi, ettei lannoitevalmisteessa ollut vahingon aiheuttanutta virhettä silloin, kun hän saattoi lannoitevalmisteen markkinoille.

Valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan velvollisuudesta korvata lannoitevalmisteesta henkilölle taikka yksityiseen käyttöön tai kuluutukseen tarkoitettulle ja vahinkoa kärsineen pääasiassa sellaiseen tarkoitukseen käyttämälle omaisuudelle aiheutunut vahinko säädetään tuotvastuulaissa (694/1990).

41 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun valvontaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä koskeva valituskirjelmä voidaan toimittaa myös valvontaviranomaiselle, jonka on viipymättä lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta valituslautakunnalle.

Edellä 33 §:n 3 momentissa tarkoitettua väliaikaista kieltoa koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

42 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava

ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

43 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan 26 päivänä helmikuuta 1993 annettu lannoitelaki (232/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumotun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset ja asetukset jäävät kuitenkin, sillä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa tämän lain kanssa, edelleen voimaan, kunnes toisin säädetään.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

44 §

Siirtymäsäännökset

Toiminnanharjoittajan, joka on tämän lain 11 §:n 1 momentin nojalla ilmoitusvelvollinen ja joka tämän lain voimaan tullessa jo harjoittaa tässä laissa tarkoitettua toimintaa, on tehtävä 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Laitokselle ennen tämän lain voimaantuloa sivutuoteasetuksen nojalla myönnetty tämän lain 14 §:ssä tarkoitettua hyväksyntää vastaava hyväksyntä pysyy voimassa. Muun tämän lain 14 §:ssä tarkoitetun laitoksen, jolla on 14 §:ssä tarkoitettua toimintaa tämän lain voimaan tullessa, on haettava hyväksyntä viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta. Elintarviketurvallisuusviraston on käsiteltävä nämä hakemukset neljän kuukauden kuluessa hakemusten viimeisestä jättöpäivästä.

Helsingissä 23 päivänä toukokuuta 2006
